

Domniemanie kompetencji RM

Służące Radzie Ministrów domniemanie kompetencji “we wszystkich sprawach polityki Państwa” odnosi się w sposób oczywisty do wzajemnych relacji w obrębie władzy wykonawczej, a nie w stosunku do Sejmu.

Wyrwanie art. 52 z logicznego i systematycznego związku z art. 51 i uczynienie zeń zasady ogólnej określającej stosunki między władzą ustawodawczą i wykonawczą prowadziłoby do wniosków sprzecznych – nawet przy uwzględnieniu zastrzeżeń wyrażonych w pkt 6 niniejszego uzasadnienia – z wyrażoną w art. 2 ust. 2 przepisów konstytucyjnych zasadą, że “Naród sprawuje władzę przez swych przedstawicieli wybieranych do Sejmu i Senatu”. Władza realizuje się wszakże poprzez decyzje *par excellence* polityczne.

Zasadne natomiast byłoby przywołanie art. 51 Małej Konstytucji dla ustalenia treści pojęcia władza wykonawcza z punktu widzenia ustanowionej w art. 1 Małej Konstytucji zasady podziału władzy na ustawodawczą, wykonawczą i sądowniczą. Sam zaś przepis art. 52 ust. 1 Małej Konstytucji nie może stanowić właściwego punktu odniesienia dla kontroli konstytucyjności art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 21 lipca 1995 r., który poświęcony jest przede wszystkim regulacji stosunków między Sejmem a Radą Ministrów oraz między Sejmem a innymi niż Rada Ministrów organami administracji publicznej. K 19/95

Większość bezwzględna i ustawowa

- 1. “Bezwzględna większość głosów” w rozumieniu art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym(...), oznacza co najmniej o jeden głos więcej od sumy pozostałych ważnie oddanych głosów, to znaczy przeciwnych i wstrzymujących się.**
- 2. “Bezwzględna większość ustawowego składu rady gminy” w rozumieniu art. 28 ust. 5 wyżej wskazanej ustawy oznacza liczbę całkowitą głosów oddanych za wnioskiem przewyższającą połowę ustawowego składu rady, a zarazem tej połowie najbliższą.**

W 18/94

Odpowiedzialność konstytucyjna

- **Art. 2 ust. 4 w związku z art. 1 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu (tekst jednolity z 1993 r. Dz.U. Nr 38, poz. 172; zm.: z 1996 r. Nr 73, poz. 350; z 1999 r. Nr 35, poz. 321), rozumiany jako dopuszczający odpowiedzialność członka Rady Ministrów przed sądem powszechnym za przestępstwo popełnione w związku z zajmowanym stanowiskiem, jeżeli Sejm nie podjął uchwały o pociągnięciu go do odpowiedzialności przed Trybunałem Stanu, jest zgodny z art. 156 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. P 12/00**

Struktura wewnętrzna RM

- Komitety z art. 147 Konstytucji
- Stałe Komitety RM tworzone w drodze zarządzenia Prezesa RM (organy pomocnicze i doradcze)
- Komitety do rozpatrywania określonej kategorii spraw lub sprawy (jw.)
- Rady i zespoły opiniodawcze i doradcze (tworzone przez Prezesa RM w drodze zarządzenia)
- Komisje kodyfikacyjne (tworzy RM w drodze rozporządzenia)
- Komisje wspólne
- Rada Legislacyjna